

Syngjandi skóli

Syngjandi skóli

ISBN 9979-0-0339-1

© 2004 Þórunn Björnsdóttir: Lagaval, kórstjórn og nótna- og textauppsætning

Teikningar og kápa: Anna Cynthia Leplar

Upptökur og hljóðvinnsla: Sigurður Rúnar Jónsson

Uppsætning: Ari Harðarson

Yfirllestur ljóða: Þorsteinn Þorsteinsson

Yfirllestur nótna: Njáll Sigurðsson

Ritstjóri: Ingólfur Steinsson

Prentun: Litróf – umhverfissvottuð prentsmiðja

1. útgáfa 2004

önnur prentun 2008

þriðja prentun 2010

fjórða prentun 2018

Öll réttindi áskilin

Menntamálastofnun

Kópavogi

FORMÁLI

Árið 1988 tók ég saman lítið sönglagahefti, Syngjum saman, fyrir Námsgagnastofnun og fylgdi því hljóðsnælda með söng og undirleik laganna.

Þessu efni var fyrst og fremst ætlað að efla almennan söng í skólum landsins og fékk það mjög góðar viðtökur um land allt. Tveimur árum seinna fylgdi önnur snælda með Ljóðsprotum og varð hún einnig til þess að hvetja kennara að taka lagið með nemendum sínum. Þetta efni hefur verið ófáanlegt um hríð og hafa margir saknað þess. Var því ákveðið að setja saman þessar tvær útgáfur í eina bók og gefa tónlistina út á geisladiskum. Lögin eru 44 talsins, allt gamlar og góðar söngperlur sem mega ekki glatast í síbylju samtímans. Lögin eru sungin og leikin í þægilegri tónhæð og eiga því allir að geta sungið með. Því miður hefur söngurinn víða átt undir högg að sækja síðustu ár og er með þessu námsefni blásið til sóknar og þess vænst að það eigi eftir að efla samkennd og sönggleði í skólum.

Góða skemmtun!
Þórunn Björnsdóttir.

Efnisyfirlit

Aravísur.....	3
Á berjamó	4
Á Sprengisandi	5
Álfadans	6
Bí bí og blaka	7
Blessuð sólin elskar allt	8
Bráðum kemur betri tíð	9
Ef væri ég söngvari	10
Einu sinni' á ágústkvöldi	11
Erla, góða Erla	12
Frjálst er í fjallasal	13
Fyrr var oft í koti kátt	14
Hafið bláa, hafið	15
Heiðlóarkvæði	16
Í fjalladal	17
Kall sat undir kletti	18
Komdu, kisa mín	19
Krummavísur	20
Krummi krunkar úti	21
Kvæðið um fuglana	22
Litla kvæðið um litlu hjónin	23
Lítill fugl	24
Lofsöngur	26
Lóan er komin	27
Maístjarnan	28
Mamma ætlar að sofna	29
Nú er sumar	31
Nú er vetur úr bæ	32
Nú tjaldar foldin fríða	33
Ó, blessuð vertu sumarsól	34
Ó, fögur er vor fósturjörð	35
Ríðum heim til Hóla	36
Sá ég spóa	37
Seltjarnarnesið er lítið og lágt	38
Siggi var úti	39
Smaladrengurinn	40
Snati og Óli	41
Sofðu, unga ástin mín	42
Stóð ég úti' í tunglsljósi	43
Vér göngum svo léttir í lundu	44
Vorvindar glaðir	45
Það er leikur að læra	46
Þorraþræll	47
Öxar við ána	48

Aravísur

Ingibjörg Þorbergs / Stefán Jónsson

1 Hann Ar - i er líf - ill, hann er átta' ár - a trít - ill með aug - u mjög fall - eg og

5 skær. Hann er bar - a sæt - ur, jafn - vel eins er hann græt - ur, og

8 hug - ljúf - ur þeg - ar hann hlær. En spurn - ing - um Ara' er ei

11 auð - velt að svar - a: Mamm - a, af hverju' er him - inn - inn blár? Send - ir

14 guð okk - ur jól - in? Hve göm - ul er sól - in? Pabb - i, því haf - a hund - arn - ir hár? Tra

18 la la la, tra la la la la. Tra la la la, tra la la la la.

Bæði pabba og mömmu
og afa og ömmu
þreytir endalaust spurningasuð:
Hvar er sólin um nætur?
Hví er sykurinn sætur?
Afi, gegndu, hver skapaði guð?

Hvar er heimsendir, amma?
Hvað er eilífðin, mamma?
Pabbi, af hverju vex á þér skegg?
Því er afi svo feitur?
Því er eldurinn heitur?
Því eiga' ekki hanarnir egg?

Það þykkar í Ara
ef þau ekki svara
og þá verður hann ekki rór,
svo heldur en þegja
þau svara og segja:
Þú veist það er verðurðu stór.

Fyrst hik er á svari
þá hugsar hann Ari
og hallar þá kannski' undir flatt
og litla stund þegir,
að lokum hann segir:
Þið eigið að segja mér satt.

Á berjamó

J.A.P. Schulz / Guðmundur Guðmundsson

1 Nú blán - ar yf - ir berj - a - mó og börn - in smá í

5 mos - a - tó og laut - um leik - a sér. Þau kom - a, kom - a

9 kát og létt, á kvik - um fót - um tak - a sprett að

12 tín - a, tín - a ber, að tín - a, tín - a ber.

Nú blánar yfir berjamó,
og börnin smá í mosató
og lautum leika sér.
Þau koma, koma kát og létt,
á kvikum fótum taka sprett
að tína, tína ber.

En heima situr amma ein,
að arni hvílir lúin bein,
og leikur bros um brá,
er koma þau með körfur inn
og kyssa ömmu' á vangann sinn
og hlæja berjablá.

Á Sprengisandi

Sigvaldi Kaldalóns / Grímur Thomsen

1 Ríð - um, ríð - um, rek-um yf - ir sand-inn, renn - ur sól á bak við Arn-ar-fell,

5 hér á reiki' er marg-ur ó-hreinn and-inn úr því fer að skyggja' á jök-ul-svell.

9 Drott - inn leið - i drös-ul-inn minn, drjúg-ur verð-ur síð-ast-i á - fang - inn.

13 Drott - inn leið - i drös - ul-inn minn, drjúg-ur verð-ur síð-ast-i á - fang - inn.

Ríðum, ríðum, rekum yfir sandinn,
rennur sól á bak við Arnarfell.
Hér á reiki' er margur óhreinn andinn
úr því fer að skyggja' á jökulsvell.
;;Drottinn leiði drösulinn minn,
drjúgur verður síðasti áfanginn.;;

Þei, þei, þei, þei, þaut í holti tófa,
þurran vill hún blóði væta góm,
eða líka einhver var að húa
undarlega digrum karlaróm.
;;Útilegumenn í Ódáðahraun
eru kannski' að smala fé á laun.;;

Ríðum, ríðum, rekum yfir sandinn,
rökkrið er að síga' á Herðubreið.
Álfadrottning er að beisla gandinn,
ekki' er gott að verða á hennar leið.
;;Vænsta klárinn vildi' eg gefa til
að vera kominn ofan í Kiðagil.;;

Álfadans

Helgi Helgason / Sæmundur Eyjólfsson

1 Nú er glatt í hverjum hól, hátt nú all - ir kveð - i.

3 Hinst -u nótt um heil - ög jól höld - um álf - a - gleð - i.

5 Fag - urt er rökr - ið við ramm-an vætt - a söng.

7 Syngj-um dátt og döns - um því nótt - in er svo löng.

9 Syngj-um dátt og döns - um því nótt - in er svo löng.

Nú er glatt í hverjum hól,
hátt nú allir kveði,
hinstu nótt um heilög jól,
höldum álfagleði.

Fagurt er rökkrið
við ramman vættasöng,
;;;syngjum dátt og dönsum
því nóttin er svo löng.;;;

Kátir ljúflings kveðum lag,
kveðum Draumbót snjalla,
kveðum glaðir Gýgjarslag,
glatt er nú á hjalla.

Fagurt er rökkrið
við ramman vættasöng,
;;;syngjum dátt og dönsum
því nóttin er svo löng.;;;

Veit ég Faldafeykir er,
fáránlegur slagur,
og hann þreyta ætlum vér,
áður en rennur dagur.

Fagurt er rökkrið
við ramman vættasöng,
;;;syngjum dátt og dönsum
því nóttin er svo löng.;;;

Síðast reynum Rammaslag,
- rökkva látum betur,
það hið feiknum fyllta lag,
fjörgað dansinn getur.

Fagurt er rökkrið
við ramman vættasöng,
;;;syngjum dátt og dönsum
því nóttin er svo löng.;;;

Blessuð sólin elskar allt

F. Mendelssohn / Hannes Hafstein

1 Bless-uð sól - in elsk - ar allt, allt með koss - i vek - ur,

5 hag-inn grænn og hjarn-ið kalt henn-ar ást-um tek - ur.

Blessuð sólin elskar allt,
allt með kossi vekur,
haginn grænn og hjarnið kalt
hennar ástum tekur.

Geislar hennar út um allt
eitt og sama skrifa,
á hagann græna, hjarnið kalt,
himneskt er að lifa.

Bráðum kemur betri tíð

Ingi T. Lárusson / Halldór Laxness

The musical score is written in treble clef with a key signature of three sharps (F#, C#, G#). It consists of two staves. The first staff starts with a 2/4 time signature, changes to 3/4, and then back to 2/4. Chords E, A, and E are indicated above the notes. The second staff starts with a 2/4 time signature and has chords C#s, Fism, H, and E indicated above the notes. The lyrics are written below the notes.

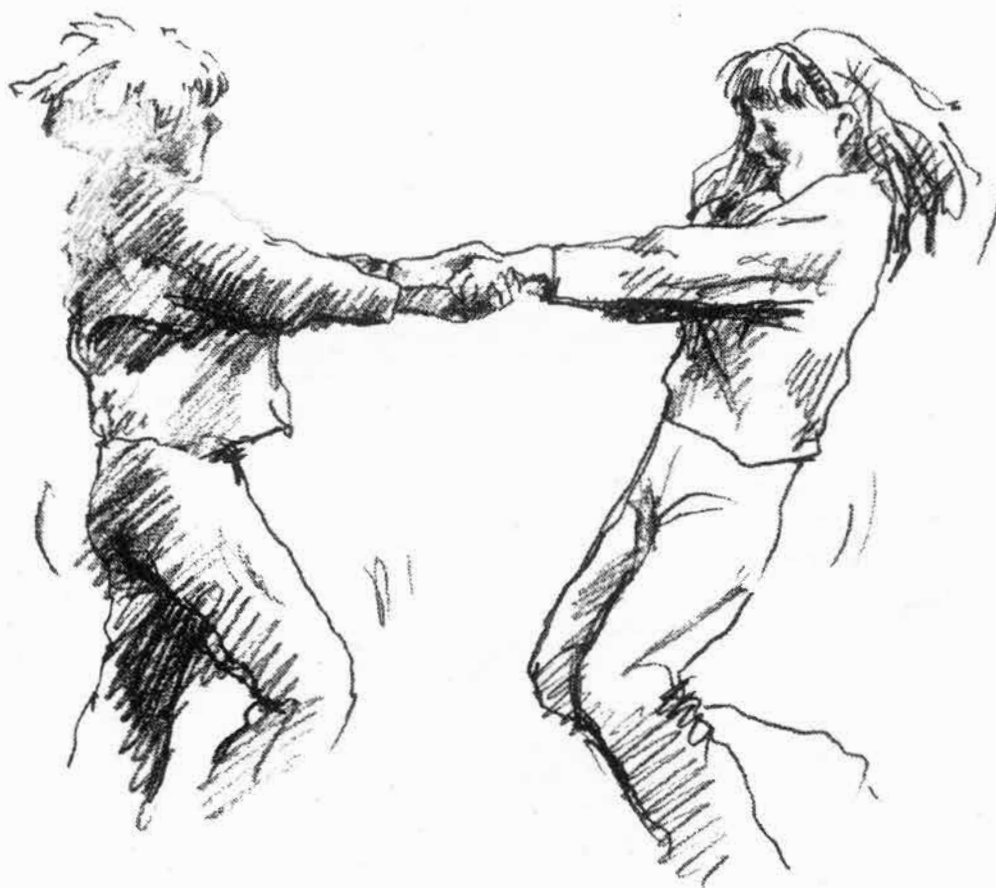
1 Bráð-um kem - ur betr - i tíð með blóm í hag - a,

4 sæt - a lán - g - a sum - ar - dag - a, sæt - a lán - g - a sum - ar - dag - a.

Bráðum kemur betri tíð með blóm í haga,
sæta lánnga sumardaga.

Þá er gaman að trítla' um tún og tölta' á eingi,
einkum fyrir únga dreingi.

Folöldin þá fara' á sprett og fuglinn sýngur,
og kýrnar leika við kvurn sinn fíngur.

Ef væri ég söngvari

Weber / Páll J. Árdal

Ef væri ég söngvari
syngi ég ljóð
;;;um sólina, vorið
og land mitt og þjóð.;;;

En mömmu ég gæfi
mín ljúfustu ljóð.
Hún leiðir mig, verndar
og er mér svo góð.;;;

Ef gæti ég farið
sem fiskur um haf
;;;ég fengi mér dýrustu
perlur og raf.;;;

Og rafið ég geymdi
og gæfi ekki braut
;;;en gerði 'enni mömmu úr
perlunum skraut.;;;

Ef kynni' eg að sauma
ég keypti mér lín
;;;og klæði ég gerði mér
snotur og fín.;;;

En mömmu úr silki
ég saumaði margt
;;;úr silfri og gulli,
hið dýrasta skart.;;;

Einu sinni' á ágústkvöldi

Jón Múli Árnason / Jónas Árnason

Ein - u sinni' á á - gúst - kvöld - i aust - ur í Þing - vall - a - sveit

gerð - ist í du - litl - u - drag - i du - líftið sem eng - inn veit,

nem - a við og nokkr - ir þrest - ir og kjarr - ið græn - a inn - í Bol - a - bás og

Ár - manns - fell - ið fag - ur - blátt og fann - ir Skjald - breið - ar og hraun - ið fyr - ir sunn - an Eykt - ar - ás.

Þó að æv - i - ár - in hverf - i út á tím - ans grá - a rökk - ur - veg, við

sam - an mun - um geym - a þetta ljúf - a leynd - ar - mál, land - ið okk - ar góð - a, þú og ég.

Einu sinni' á ágústkvöldi
 austur í Þingvallasveit
 gerðist í dulitlu dragi
 dulítið, sem enginn veit,
 nema við og nokkrir þrestir
 og kjarrið græna inní Bolabás
 og Ármannsfellið fagurblátt
 og fannir Skjaldbreiðar
 og hraunið fyrir sunnan Eyktarás.
 Þó að æviárin hverfi
 út á tímans gráa rökkurveg,
 við saman munum geyma þetta ljúfa leyndarmál
 landið okkar góða, þú og ég.

Erla, góða Erla

Sigvaldi Kaldalóns / Stefán frá Hvítadal

1 Erl - a, góð - a Erl - a. Ég á að vagg - a þér.

5 Svíf þú inn í svefn - inn í söng frá vör - um mér.

9 Kvæð - ið mitt er kveld - ljóð, því kveld - sett löng - u er.

13 Kvæð - ið mitt er kveld - ljóð, því kveld - sett löng - u er.

Erla, góða Erla.
Ég á að vagga þér.
Svíf þú inn í svefninn
í söng frá vörum mér.
;;Kvæðið mitt er kvöldljóð
því kveldsett löngu er.;;

Úti þeysa álfar
um ísi lagða slóð.
Bjarma slær á bæinn
hið bleika tunglskinsflóð.
;;Erla, hjartans Erla,
nú ertu þæg og góð!;;

Æskan geymir elda
og ævintýraþrótt.
Tekur mig með töfrum
hin tunglskinsbjarta nótt.
;;Ertu sofnuð, Erla?
Þú andar létt og rótt.;;

Hart er mannsins hjarta
að hugsa mest um sig.
Kveldið er svo koldimmt,
ég kenndi' í brjósti' um mig.
;;Dýrlega þig dreymi,
og drottinn blessi þig.;;

Frjálst er í fjallasal

Fr. Kuhlau / Steingrímur Thorsteinsson

1 Frjálst er í fjall - a - sal, fag - urt í skóg - ar - dal,

5 heil - næmt er heið - loft - ið tær - a.

9 Hátt yf - ir hamr - a - kór him - inn - inn blár og stór

13 lyft - ist með ljós - hvolf - ið skær - a.

Frjálst er í fjallasal,
fagurt í skógardal,
heilnæmt er heiðloftið tæra.
Hátt yfir hamrakór
himinninn blár og stór
lyftist með ljóshvolfið skæra.

Hér uppi' í hamrabröng
hefjum vér morgunsöng
glatt fyrir góðvætta hörgum:
Viður vor vökuljóð
vakna þú, sofin þjóð!
Björt ljómar sól yfir björgum.

Er sem oss ómi mót
Íslands frá hjartarót
bergmálsins blíðróma strengir.
Söngbylgjan hlíf úr hlíf
hljómandi, sigurblið
les sig og endalaust lengir.

Fyrr var oft í koti kátt

Friðrik Bjarnason / Þorsteinn Erlingsson

1 Fyrr var oft í kot - i kátt, krakk - ar lék - u sam - an.

3 Þar var löng - um hleg - ið hátt, hent að mörg - u gam - an.

5 Úti' um stétt - ar urð - u þar ein - att skrítn - ar sög - ur,

7 þeg - ar sam - an safn - ast var sum - ar - kvöld - in fög - ur.

Fyrr var oft í koti kátt,
krakkar léku saman.
Þar var löngum hlegið hátt,
hent að mörgu gaman.
Úti' um stéttar urðu þar
einatt skrítnar sögur
þegar saman safnast var
sumarkvöldin fögur.

Eins við brugðum okkur þá
oft á milli bæja
til að kankast eitthvað á
eða til að hlæja.
Margt eitt kvöld og margan dag
máttum við í næði
æfa saman eitthvert lag
eða syngja kvæði.

Bænum mínum heima hjá
Hlíðar brekkum undir
er svo margt að minnast á,
margar glaðar stundir.
Því vill hvarfla hugurinn,
heillavinir góðir,
heim í gamla hópinn minn,
heim á fornar slóðir.

Hafið bláa, hafið

Friðrik Bjarnason / Örn Arnarson

1 Haf-ið blá-a, haf - ið hug-ann dreg -ur. Hvað er bak við yst - u sjón - ar-rönd?

5 Þang-að ligg-ur beinn og breið-ur veg - ur, bíða mín þar æsk - u - draum-a lönd.

9 Beggja skaut-a byr bauðst mér aldr-ei fyr. Brun-a þú nú, bát - ur minn.

13 Svífðu segl-um þönd-um, svífðu burt frá strönd-um. Fyr-ir stafn-i haf og him -inn -inn.

Hafið bláa, hafið hugann dregur.
 Hvað er bak við ystu sjónarrönd?
 Þangað liggur beinn og breiður vegur.
 Bíða mín þar æskudraumalönd.
 Beggja skauta byr
 bauðst mér aldrei fyr.
 Bruna þú nú, bátur minn.
 Svífðu seglum þöndum,
 svífðu burt frá ströndum.
 Fyrir stafni haf og himinninn.

Heiðlóarkvæði

Þjóðlag / Jónas Hallgrímsson

1 Snemm-a ló - an litl - a í loft - i blá - u „dírr - in - dí“

5 und - ir sól - u syng - ur: „Lof - ið gæsk - u gjaf - ar - ans,

9 græn - ar er - u sveit - ir lands, fag - ur him - in - hring - ur.“

Snemma lóan litla í
lofti bláu, „dírrindí“
undir sólu syngur:
„Lofið gæsku gjafarans,
grænar eru sveitir lands,
fagur himinhringur.“

Ég á bú í berjamó
börnin smá í kyrrð og ró
heima' í hreiðri bíða.
Mata' eg þau af móðurtryggð
maðkinn tíni þrátt um byggð
eða flugu fríða.“

Lóan heim úr lofti flaug
- ljómaði sól um himinbaug,
blómi grær á grundu -
til að annast unga smá.
Alla étið hafði þá
hrafn fyrir hálfri stundu.

Í fjalladal

Þýskt lag / Guðmundur Guðmundsson

1 *E* *H* *E*
 Í fjall - a - dal, í fjall - a - dal er fag - urt oft á vor - in. Er

6 *A* *E* *H7* *E*
 grænk - ar hlíð og gló - a blóm og glym - ur loft af svan - a - hljó - m. Í

10 *H* *E*
 fjall - a - sal, í fjall - a - sal er fag - urt oft á vor - in.

Í fjalladal, í fjalladal
 er fagurt oft á vorin.
 Er grænkar hlíð og glóa blóm
 og glymur loft af svanahljó - m.
 Í fjallasal, í fjallasal
 er fagurt oft á vorin.

Í fjalladal, í fjalladal
 er fagurt oft á haustin.
 Er hríngað tindrar lauf og lyng
 og ljómar tunglskin allt í kring.
 Í fjallasal, í fjallasal
 er fagurt oft á haustin.

Kall sat undir kletti

Jórunn Viðar / Halldóra B. Björnsson

1 Kall sat und - ir klett - i og kord - ur sín - ar sló, hann

5 hafði - i skegg svo skrí - tið og skög - ul - tönn og hló, hann

9 hafði - i skegg svo skrí - ti - legt og skög - ul - tönn og hló.

Kall sat undir kletti
og kordur sínar sló,
hann hafði skegg svo skrítið
og skögultönn og hló,
hann hafði skegg svo skrítilegt
og skögultönn og hló.

Huldan upp í hamri
heyrði ljúfan klið,
hún læddist út úr hamri
og lagði eyrun við,
hún læddist út úr hamrinum
og lagði eyrun við.

Síðan hefur hvorugt
hér um slóðir sést.
Sá gamli var víst ekki
eins gamall og hann lést.
Sá gamli var víst ekki nærri'
eins gamall og hann lést.

Komdu, kisa mín

Skoskt lag / óþekktur höfundur

Am Dm6 Am E Am

1 Komd-u, kis - a mín, kló er fall - eg þín og grátt þitt gaml - a trýn. Mik-ið

Dm6 Am E Am

6 mal - ar þú, mér það lík - ar nú, víst ert - u vænst - a hjú. Ban-ar

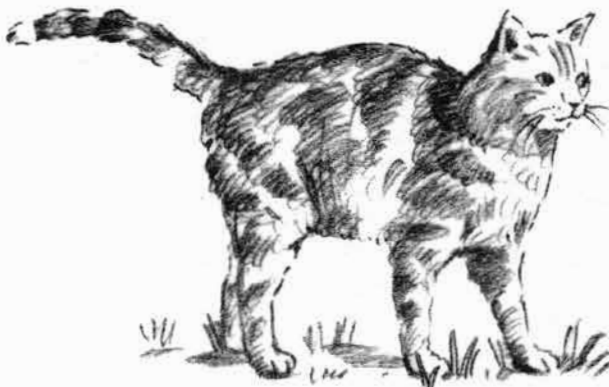
C G Am E Am

10 margr-i mús, mitt þú frið - ar hús. Ekki' er í þér lús, oft þú spil - ar brús. Und-ra -

Dm6 Am E Am

14 snið-ug, létt og lið-ug, leik-ur bæði snör og fús. Við skul - um drekk - a dús.

Komdu, kisa mín,
kló er falleg þín
og grátt þitt gamla trýn.
Mikið malar þú,
mér það líkar nú,
víst ertu vænsta hjú.
Banar margri mús,
mitt þú friðar hús.
Ekki' er í þér lús,
oft þú spilar brús.
Undrasniðug, létt og liðug
leikur bæði snör og fús.
Við skulum drekka dús!

Krummavísur

Íslenskt þjóðlag / Jón Thoroddsen

1 Krumm-i svaf í klett-a - gjá kaldr - i vetr - ar - nótt - u á,
 5 verð-ur margt að mein - i, verð-ur margt að mein - i.
 9 Fyr en dag - ur fag - ur rann freð - ið nef - ið dreg - ur hann
 13 und - an stór - um stein - i, und - an stór - um stein - i.

Krummi svaf í klettagjá
 kaldri vetrarnóttu á,
 ;;verður margt að meini,;;
 fyrir en dagur fagur rann
 freðið nefið dregur hann
 ;;undan stórum steini.;;

Á sér krummi ýfði stél,
 einnig brýndi gogginn vel,
 ;;flaug úr fjallagjótum.;;
 Lítur yfir byggð og bú,
 á bæjum fyrir en vakna hjú;
 ;;veifar vængjum skjótum.;;

Sálaður á síðu lá
 sauður feitur garði hjá,
 ;;fyrrum frá á velli.;;
 „Krúnk, krúnk! nafnar, komið hér!
 krúnk, krúnk! því oss búin er
 ;;krás á köldu svelli.”;;

Krummi krunkar úti

Þjóðlag / Húsgangur

1 Krumm - i krunk - ar út - i, kall - ar á nafn - a sinn:

5 „Ég fann höf - uð af hrút - i, hrygg og gær - u - skinn.

9 Komd - u nú og kropp - að - u með mér, krumm - i nafn - i minn.

13 Komd - u nú og kropp - að - u með mér, krumm - i nafn - i minn.“

Krummi krunkar úti,
 kallar á nafna sinn:
 „Ég fann höfuð af hrúti,
 hrygg og gæruskinn.
 ;;Komdu nú og kroppaðu með mér,
 krummi, nafni minn.“;;

Kvæðið um fuglana

Atli H. Sveinsson / Davíð Stefánsson

1 Snert hörp-u mín - a, him - in - born - a dís, _____ svo

4 hlust - i engl-ar guðs í Par - a - dís. _____ Við göt - u mín - a fann ég fjal - ar -

7 stúf, _____ og fest - i á hann streng og rauð-an skúf. _____

Snert hörpu mína, himinborna dís,
svo hlusti englar guðs í Paradís.
Við götu mína fann ég fjalarstúf
og festi á hann streng og rauðan skúf.

Úr furutré sem fann ég út við sjó
ég fugla skar og líka' úr smiðjumó.
Í huganum til himins oft ég svíf
og hlýt að geta sungið í þá líf.

Peir geta sumir synt á læk og tjörn,
og sumir verða alltaf lítil börn.
En sólin gyllir sund og bláan fjörð
og sameinar með töfrum loft og jörð.

Ég heyri' í fjarska villtan vængjabyt.
Um varpann leikur draumsins perluglit.
Snert hörpu mína himinborna dís,
og hlustið, englar guðs í Paradís.

Litla kvæðið um litlu hjónin

Páll Ísólffsson / Davíð Stefánsson

1 Við lít - inn vog í litl - um bæ er lít - ið hús, lít - ið hús. Í

6 leyn - i inni' í lág - um vegg er lít - il mús, lít - il mús. Um

10 litl - ar stof - ur læð - ast hæg og lít - il hjón, því lág - vax - in er

14 litl - a Gunna' og litl - i Jón.

Við lítinn vog í litlum bæ
er lítið hús.
Í leyni inni' í lágum vegg
er lítil mús.
Um litlar stofur læðast hæg
og lítil hjón
því lágvaxin er litla Gunna
og litli Jón.

Þau eiga lágt og lítið borð
og lítinn disk,
og litla skeið og lítinn hníf
og lítinn fisk,
og lítið kaffi, lítið brauð
og lítil grjón
því lítið borða litla Gunna
og litli Jón.

Þau eiga bæði létt og lítið
leyndarmál,
og lífið gaf þeim lítinn heila
og litla sál,
þau miða allt sitt litla líf
við lítinn bæ
og lágan himin, litla jörð
og lygnan sæ.

Þau höfðu lengi litla von
um lítil börn,
sem léku sér með lítil skip
við litla tjörn,
en loksins sveik sú litla von
þau litlu flón
og lítið elskar litla Gunna
litla Jón.

Lítill fugl

Sigfús Halldórsson / Örn Arnarson

1 Lít - ill fugl á laug-um teig - i los-ar blund á mos-a - sæng,

F Gm C7 F

5 heils-ar glað-ur heið-um deg - i, hrist-ir silf-ur-dögg af væng.

Gm G C7

9 Flýg - ur upp í him-in - heið - ið, hef - ur geisl-a-straum í fang,

F Gm C7 F

13 sigl - ir morg-un-sval-a leið - ið, sest á há - an klett - a - drang.

Gm C7 F

17 Þyk-ist öðr-um þröst-um meir - i, þen-ur brjóst og sperr-ir stél,

G C G C

21 vill að all-ur heim-ur heyr - i hvað hann syng-ur list-a - vel.

A Dm G C

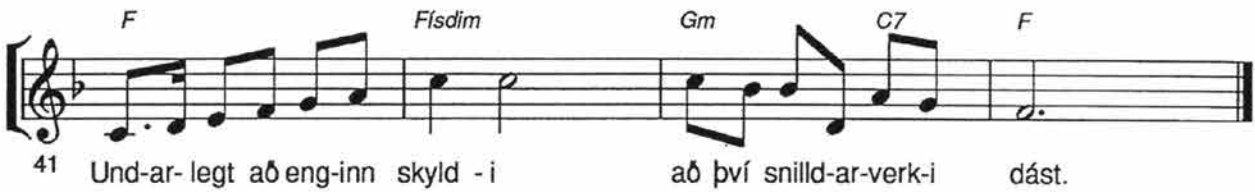
25 Skín úr aug-um skálds-ins gleð - i, skelf-ur rödd við ljóð-in ný

F Gm C7 F

29 þó að all - ir þrest-ir kveð - i þett - a sam - a dýr - i - dí.

Gm G C7

Lítill fugl á laufgum teigi
losar blund á mosasæng,
heilsar glaður heiðum degi,
hristir silfurdögg af væng.

Flýgur upp í himinheiðið,
hefur geislastraum í fang,
siglir morgunsvala leiðið,
sest á háan klettadrang.

Þykist öðrum þröstum meiri,
þenur brjóst og sperrir stél,
vill að allur heimur heyri
hvað hann syngur listavel.

Skín úr augum skáldsins gleði,
skelfur rödd við ljóðin ný
þó að allir þrestir kveði
þetta sama dirridí.

Litli fuglinn ljóða vildi
listabrag um vor og ást.
Undarlegt að enginn skyldi
að því snillardarverki dást.

Lofsöngur

Sveinbjörn Sveinbjörnsson / Matthías Jochumsson

1 Ó, guð vors lands! Ó, lands vors guð, vér lof - um þitt heil - ag - a,

5 heil - ag - a nafn. Úr sól - kerf - um himn - ann - a hnýt - a þér krans þín - ir

8 her - skar - ar, tím - ann - a safn. Fyr - ir þér er einn dag - ur sem þús - und ár og

12 þús - und ár dag - ur, ei meir, eitt ei - lífð - ar smá - blóm með titr - and - i tár sem

16 til - bið - ur guð sinn og deyr. Ís - lands þús - und ár, Ís - lands þús - und ár, eitt

20 ei - lífð - ar smá - blóm með titr - and - i tár sem til - bið - ur guð sinn og deyr.

Ó, guð vors lands, ó, lands vors guð,
 vér lofum þitt heilaga, heilaga nafn.
 Úr sólkerfum himnanna hnýta þér krans
 þínir herskarar, tímanna safn.
 Fyrir þér er einn dagur sem þúsund ár
 og þúsund ár dagur, ei meir,
 eitt eilífðar smáblóm með titrandi tár
 sem tilbiður guð sinn og deyr.
 Íslands þúsund ár, Íslands þúsund ár.
 Eitt eilífðar smáblóm með titrandi tár
 sem tilbiður guð sinn og deyr.

Lóan er komin

Amerískt lag / Páll Ólafsson

1 Ló - an er kom - in að kveð - a burt snjó-inn, að kveð - a burt

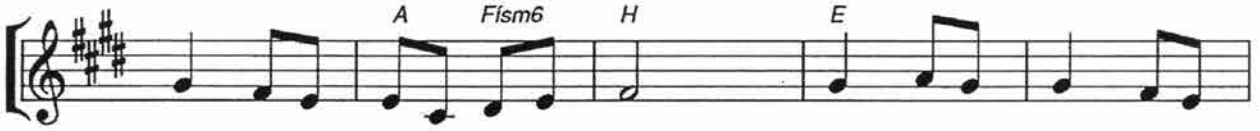
6 leið - ind - in, það get - ur hún. Hún hef - ur sagt mér að

11 senn kom - i spó - inn, sól - skin í dal - i og blómst - ur í tún.

17 Hún hef - ur sagt mér til synd - ann - a minn - a, ég sof - i of

22 mik - ið og vinn - i ekk - i hót. Hún hef - ur sagt mér að

27 vakn - a og vinn - a og von - glað - ur tak - a nú sumr - in - u mót.

Lóan er komin að kveða burt snjóinn,
að kveða burt leiðindin, það getur hún.
Hún hefur sagt mér að senn komi spóinn,
sólskin í dali og blómstur í tún.
Hún hefur sagt mér til syndanna minna,
ég sofi of mikið og vinni ekki hót.
Hún hefur sagt mér að vakna og vinna
og vonglaður taka nú sumrinu mót.

Maístjarnan

Jón Ásgeirsson / Halldór Laxness

1 Ó hve létt er þitt skó - hljóð og hve leing - i ég beið þín, það er

4 vor - hret á glugg - a, nap - ur vind - ur sem hvín, en ég

6 veit ein - a stjörn - u, ein - a stjörn - u sem skín, og nú

8 loks ert - u kom - in, þú ert kom - in til mín.

Ó hve létt er þitt skóhljóð
og hve leingi ég beið þín,
það er vorhret á glugga,
napur vindur sem hvín,
en ég veit eina stjörnu,
eina stjörnu sem skín,
og nú loks ertu komin,
þú ert komin til mín.

Það eru' erfiðir tímar,
það er atvinnuþref,
ég hef ekkert að bjóða,
ekki ögn sem ég gef,
nema von mína og líf mitt
hvort ég vaki' eða sef,
þetta eitt sem þú gafst mér
það er alt sem ég hef.

En í kvöld lýkur vetri
sérhvers vinnandi manns,
og á morgun skín maísól,
það er maísólin hans,
það er maísólin okkar,
okkar einíngarbands,
fyrir þér ber ég fána
þessa framtíðarlands.

Mamma ætlar að sofna

Sigvaldi Kaldalóns / Davíð Stefánsson

1 Sest - u hérn - a hjá mér, syst - ir mín góð. Í

5 kvöld skul-um við ver - a kyrr - lát og hljóð. Í

9 kvöld skul-um við ver - a kyrr - lát af því að

13 mamm - a ætl - ar að reyna' að sofn - a rökr - in - u í.

17 Mamm - a ætl - ar að sofn - a. Mamm - a er svo þreytt. Og

21 sum - ir eig - a sorg - ir sem svefn - inn get - ur eytt.

25 Sum - ir eig - a sorg - ir og sum - ir eig - a þrá sem

29 að - eins í draum - heim - um upp - fyll - ast má. Í

The musical score is written in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a 6/8 time signature. The melody is simple and folk-like. Chords are indicated by letters above the staff: E, A, H7, Em, Am, and H. The lyrics are in Icelandic and describe a mother's worry about her child falling asleep.

33 kvöld skul-um við ver - a kyrr - lát og hljóð.

37 Mamm - a ætl - ar að sofn - a, syst - ir mín góð.

Sestu hérna hjá mér,
systir mín góð.
Í kvöld skulum við vera
kyrrlát og hljóð.

Í kvöld skulum við vera
kyrrlát af því
að mamma ætlar að reyna' að sofna
rökkrinu í.

Mamma ætlar að sofna.
Mamma er svo þreytt.
Og sumir eiga sorgir
sem svefninn getur eytt.

Sumir eiga sorgir
og sumir eiga þrá
sem aðeins í draumheimum
uppfyllast má.

Í kvöld skulum við vera
kyrrlát og hljóð.
Mamma ætlar að sofna,
systir mín góð.

Nú er sumar

Weyse / Steingrímur Thorsteinsson

1 *B* Nú er sum - ar, gleð - ist gum - ar, gam - an er í dag. *F*

5 *B* Bros - ir ver - öld víð - a, *F7* veð - ur - lags - ins blíð - a *B* *F7*

9 *B* eyk - ur ynd - is - hag, *F7* eyk - ur ynd - is - hag. *B*

Nú er sumar,
gleðjist gumar,
gaman er í dag.
Brosir veröld víða,
veðurlagsins blíða
;;eykur yndishag.;;

Látum spretta
spori léttu
spræka fáka nú.
Eftir sitji engi,
örvar víf og drengi
;;sumarskemmtun sú.;;

Tíminn líður,
tíminn býður
sælan sólskinsdag.
Yndi er úti' á grundum,
yndi heim þá skundum
;;seint um sólarlag.;;

Nú er vetur úr bæ

Þjóðlag / Jónas Hallgrímsson

1 Nú er vet - ur úr bæ, rann í sef - græn - an sæ og þar

4 sef - ur í djúp - in - u vær - a. En sum - ar - ið blítt kem-ur

7 fag - urt og frítt með-ur fjör - gjaf - ar - ljós - in - u skær - a.

Nú er vetur úr bæ,
 rann í sefgrænan sæ
 og þar sefur í djúpinu væra.
 En sumarið blítt
 kemur fagurt og frítt
 meður fjörgjafarljósinu skæra.

Nú tjaldar foldin fríða

W. A. Mozart / Þorsteinn Erlingsson

1 Nú tjald - ar fold - in fríð - a sinn fagr - a blóm - a - sal. Nú

6 skal ég létt - ur líð - a um lífs - ins tár - a - dal. Mér

10 finnst oss auðn - an fá - i þar fagr - a rós - a braut þótt

14 all - ir aðr - ir sjá - i þar að - eins böl og þraut.

Nú tjaldar foldin fríða
sinn fagra blómasal.
Nú skal ég léttur líða
um lífsins táradal.
Mér finnst oss auðnan fá
þar fagra rósabraut
þótt allir aðrir sjái
þar aðeins böl og þraut.

Ó, blessuð vertu sumarsól

Ingi T. Lárusson / Páll Ólafsson

1 Ó, bless-uð vert-u, sum-ar-sól, er sveip-ar gull-i dal og hól og

6 gyll-ir fjöll-in him-in-há og heið-ar-vötn-in blá. Nú

10 foss-ar, læk-ir, unn-ir, ár sér un-a við þitt gyllt-a hár. Nú

14 fell-ur heit-ur hadd-ur þinn um hvít-a jök-ul-kinn.

Ó, blessuð vertu, sumarsól,
er sveipar gulli dal og hól
og gyllir fjöllin himinhá
og heiðarvötnin blá.
Nú fossar, lækir, unnir, ár
sér una við þitt gyllta hár,
nú fellur heitur haddur þinn
um hvíta jökulkinn.

Þú klæðir allt í gull og glans,
þú glæðir allar vonir manns
og hvar sem tárin kvika' á kinn
þau kyssir geislinn þinn.
Þú fyllir dalinn fuglasöng,
nú finnast ekki dægrið löng,
og heim í sveitir sendirðu' æ
úr suðri hlýjan blæ.

Þú frjónugar, gleður, fæðir allt
um fjöll og dali' og klæðir allt,
og gangirðu' undir gerist kalt,
þá grætur þig líka allt.
Ó, blessuð vertu, sumarsól,
er sveipar gulli dal og hól
og gyllir fjöllin himinhá
og heiðarvötnin blá.

Ó, fögur er vor fósturjörð

V. Schiött / Jón Thoroddsen

1 Ó, fög - ur er vor fós t - ur - jörð um fríð - a sum - ar - dag - a, er

6 lauf - in græn - u litk - a börð og leik - ur hjörð í hag - a en

10 dal - ur lyft - ir blárr - i brún mót blíð - um sól - ar - log - a og

14 glitr - ar flöt - ur, gló - ir tún og gyll - ir sunn - a vog - a, og

18 glitr - ar flöt - ur, gló - ir tún og gyll - ir sunn - a vog - a.

Ó, fögur er vor fósturjörð
um fríða sumardaga
er laufin grænu litka börð
og leikur hjörð í haga
en dalur lyftir blárri brún
mót blíðum sólarloga
;;og glitrar flötur, glóir tún
og gyllir sunna voga.;;

Og vegleg jörð vor áa er
með ísi þakta tinda,
um heiðrík kvöld að höfði sér
nær hnýtir gullna linda
og logagneistum stjörnur strá
um strindi, hulið svellum
;;en hoppa álfar hjarni á
svo heyrir dun í fellum.;;

Dú fósturjörðin fríð og kær
sem feðra hlúir beinum
og lífið ungu frjóvi fær
hjá fornum bautasteinum,
ó, blessuð vertu, fagra fold
og fjöldinn þinna barna,
;;á meðan gróa grös í mold
og glóir nokkur stjarna.;;

Ríðum heim til Hóla

Gebauer / Guðmundur Guðmundsson

1 Ríð-um heim til Hól - a. Pabb - a kné er klár-inn minn,

5 kist - ill mömm-u fák - ur þinn. Ríð - um heim til Hól - a.

Ríðum heim til Hóla.
Pabba kné er klárinn minn,
kistill mömmu fákur þinn.
Ríðum heim til Hóla.

Ríðum út að Ási.
Ef við höfum hraðann á,
háttum þar við skulum ná.
Ríðum út að Ási.

Ríðum heim að Hofi.
Senn er himni sólin af,
sigin ljós í vesturhaf.
Ríðum heim að Hofi.

Sá ég spóa

Höfundur ókunnur / Þjóðvísa

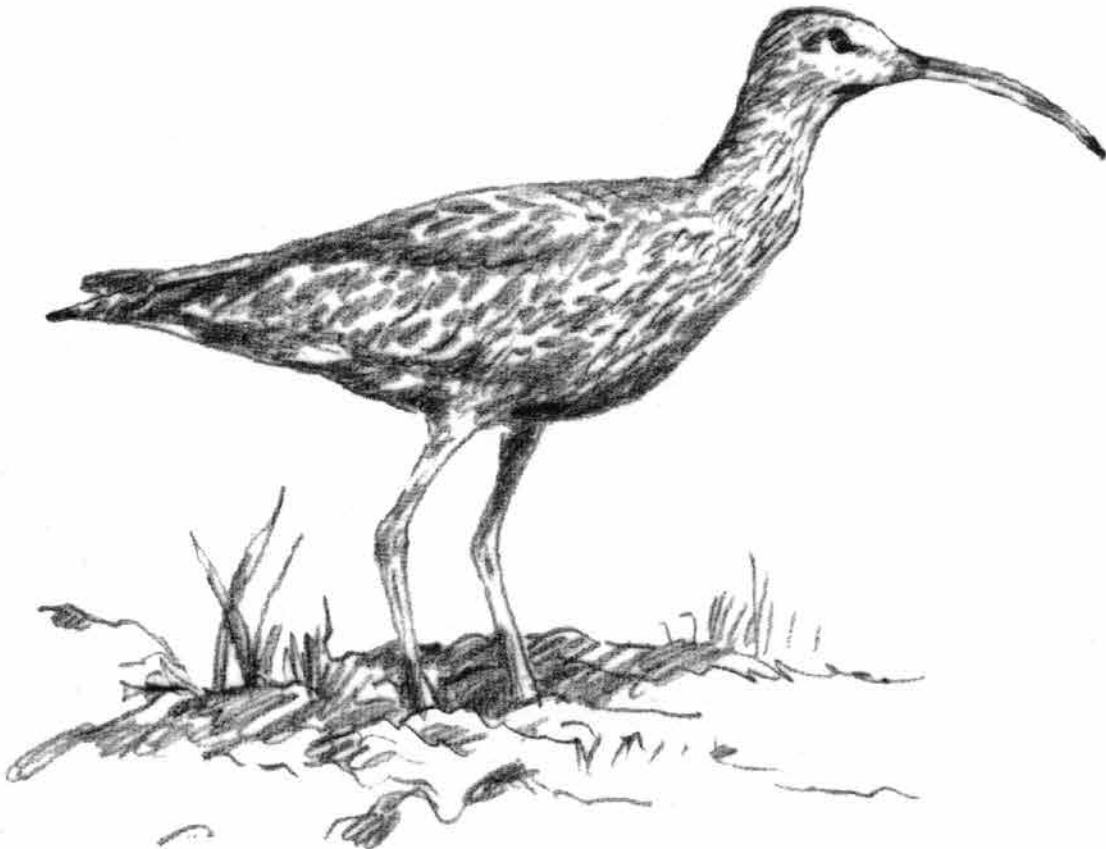
1. *E H E* 2. *H E*

1 Sá ég spó - a suðr - í fló - a. Syng - ur ló - a út um mó - a:

3. *H E* 4. *H E*

5 „Bí, bí, bí, bí.“ Vor - ið er kom - ið víst á ný.

Sá ég spóa suðrí flóa.
 Syngur lóa út um móa.
 „Bí, bí, bí, bí.“
 Vorið er komið víst á ný.

Seltjarnarnesið er lítið og lágt

Bjarni Guðmundsson og Lárus Ingólfsson / Þórbergur Þórðarson

1 Sel-tjarn-ar-nes-ið er líft-ið og lágt. Líf-a þar fá-ir og hugs-a smátt.

5 Aldr-ei líft-a þeir sum-ar né sól. Sál þeirra' er blind eins og klerk-ur í stól.

9 Aldr-ei líft-a þeir sum-ar né sól. Sál þeirra' er blind eins og klerk-ur í stól.

Seltjarnarnesið er lítið og lágt.
Lífa þar fáir og hugsa smátt.
;;Aldrei líta þeir sumar né sól.
Sál þeirra' er blind eins og klerkur í stól.;;

Konurnar skvetta úr koppum á tún.
Karlarnir vinda segl við hún.
;;Draga þeir marhnút í drenginn sinn.
Duus kaupir af þeim málfiskinn.;;

Kofarnir ramba þar einn og einn.
Ósköp leiðist mér þá að sjá.
;;Prestkona fæddist í holtinu hér.
Hún giftist manni sem hlær að mér.;;

Já, Seltjarnarnesið er lítið og lágt.
Lífa þar fáir og hugsa smátt.
;;Á kvöldin heyrast þar kynjahljóð.
Komið þér sælar, jómfrú góð!;;

Siggi var úti

Norskt þjóðlag / Jónas Jónasson

1 Sigg - i var út - i með ærn - ar í hag - a,

5 all - ar hann hafði - i þær suð - ur í mó.

9 Smeyk - ur um holt - in var hann að vag - a,

13 vissi' hann að lág - fót - a dæld - irn - ar smó.

17 Ga, ga, ga, kvað tóf - an á grjót - í.

21 Grá - um aug - un - um trú - i ég hún gjót - i.

25 Aum - ingj - a Sigg - i, hann ei þor - ir heim.

Siggi var úti með ærnar í haga,
 allar hann hafði þær suður í mó.
 Smeykur um holtin var hann að vaga,
 vissi' hann að lágfóta dældirnar smó.
 .: Ga, ga, ga, kvað tófan á grjóti.:
 Gráum augunum trúi ég hún gjóti.
 Aumingja Siggi, hann ei þorir heim.

Smaladrengurinn

Skúli Halldórsson / Steingrímur Thorsteinsson

1 Út um græn-a grund-u gakkt-u, hjörð-in mín. Ynd - i vors-ins und - u,

4 eg skal gæt - a þín. Sólar og vor ég syng um, snert-i gleð-i - streng.

7 Leik - ið, lömb, í kring - um líft - inn smal - a - dreng.

Út um græna grundu
gakktu, hjörðin mín.
Yndi vorsins undu,
eg skal gæta þín.

Sól og vor ég syng um,
snerti gleðistreng.
Leikið, lömb, í kringum
lítinn smaladreng.

Snati og Óli

Páll Ísólfsón / Þorsteinn Erlingsson

Heyrðu snöggvast, Snati minn,
 snjalli vinur kærí,
 heldurðu' ekki hringinn þinn
 ég hermannlega bæri?

Lof mér nú að leika að
 látúnshálgjörð þinni.
 Ég skal seinna jafna það
 með jólaköku minni.

Jæja þá, í þetta sinn
 þér er heimil ólin.
 En hvenær koma, kærí minn,
 kakan þín og jólin?

Sofðu, unga ástin mín

Íslenskt þjóðlag / Jóhann Sigurjónsson

1 Sofðu - u, ung - a ást - in mín, út - i regn - ið græt - ur.

Fm C7 Fm Bm C

5 Mamm - a geym - ir gull - in þín, gaml - a leggi' og völ - u - skrín.

Fm Des Es7 As C Fm G7 C

9 Við skul - um ekk - i vaka' um dimm - ar næt - ur.

C Fm Bm6 F C C7 Fm

Sofðu, unga ástin mín,
 úti regnið grætur.
 Mamma geymir gullin þín,
 gamla leggi' og völuskrín.
 Við skulum ekki
 vaka' um dimmar nætur.

Það er margt sem myrkrið veit,
 minn er hugur þungur.
 Oft ég svarta sandinn leit
 sviða grænan engireit.
 Í jöklinum hljóða
 dauðadjúpar sprungur.

Sofðu lengi, sofðu rótt,
 seint mun best að vakna.
 Mæðan kenna mun þér fljótt,
 meðan hallar degi skjótt,
 að mennirnir elska,
 missa, gráta' og sakna.

Stóð ég úti' í tunglsljósi

Þjóðlag / Jónas Hallgrímsson

1 Stóð ég úti' í tungls - ljós - i, stóð ég út við skóg.

5 Stór - ir kom - u skar - ar, af álf - um var þar nóg.

9 Blés - u þeir á söng - lúðra' og bar þá að mér fljótt,

13 bjöll - urn - ar gull - u á heið - skírr - i nótt,

17 bjöll - urn - ar gull - u á heið - skírr - i nótt.

Stóð ég úti' í tunglsljósi, stóð ég út við skóg.
Stórir komu skarar, af álfum var þar nóg.
Blésu þeir á sönglúðra' og bar þá að mér fljótt,
;;(og) bjöllurnar gullu á heiðskírri nótt.;;

Hleyptu þeir á fannhvítum hestum yfir grund.
Hornin jóa gullroðnu bliku við lund
eins og þegar álfir af ísa grárri spöng
;;fljúga suður heiði með fjaðrapyt og söng.;;

Heilsaði' hún mér drottningin og hló að mér um leið,
hló að mér og hleypti hestinum á skeið.
Var það út af ástinni ungu sem ég ber
;;eða var það feigðin sem kallar að mér?;;

Vér göngum svo léttir í lundu

Felix Körling / Freysteinn Gunnarsson

1 Vér göng - um svo létt - ir í lund - u því lífs - gleð-in bros - ir oss

5 við, vér lif - um á líð - and-i stund - u við lokk - and-i söngv-ann-a

9 klið. Tra la la la la, tra la la la la la, tra

12 la la la la la la la la la, tra la la la la tra

15 la la la la la tra la la la la la la la la.

Vér göngum svo léttir í lundu
því lífsgleðin brosir oss við.
Vér lifum á líðandi stundu
við lokkandi söngvanna klið.
Tra lalalala....

Vér göngum og syngjum hér saman
því söngurinn hann er vort mál.
Og nú verður glaumur og gaman,
nú gleðjist hver einasta sál.
Tra lalalala....

Vorvindar glaðir

Sænskt þjóðlag / Helgi Valtýsson

1 Vor - vind-ar glað-ir, glettn - ir og hrað-ir, geys - ast um lönd-in rétt eins og börn.

5 Læk - irn - ir skopp-a, hjal - a og hopp-a, hvíld er þeim nóg í sæ eð - a tjörn.

9 Hjart - að mitt litl - a hlust - að - u á, hó - ar nú smal-inn brún - inn - i frá.

13 Foss - bú - inn kveð-ur, kæt - ir og gleð-ur, frjálst er í fjall - a - dal.

Vorvindar glaðir, glettnir og hraðir,
geysast um löndin rétt eins og börn.
Lækirnir skoppa, hjala og hoppa
hvíld er þeim nóg í sæ eða tjörn.
Hjartað mitt litla, hlustaðu á,
hóar nú smalin brúninni frá.
Fossbúinn kveður, kætir og gleður,
frjálst er í fjalladal.

Það er leikur að læra

Þýskt lag / Guðjón Guðjónsson

1   *Es*   *B*   *Es*

Það er leik - ur að lær - a, leik-ur sá er mér kær, vit - a

6   *Es*   *B*   *Es*

meir - a og meir - a, meira' í dag en í gær.

Það er leikur að læra,
leikur sá er mér kær,
vita meira og meira,
meira' í dag en í gær.

Bjallan hringir. Við höldum
heim úr skólanum glöð,
prúð og frjálst í fasi.
Fram nú. Allir í röð.

Porraþræll

Þjóðlag / Kristján Jónsson

1 Nú er frost á Frón-i, frýs í æð-um blóð. Kveð-ur kuld-a-ljóð Kári' í jöt-un-móð. Yf - ir

6 lax -a -lón -i ligg-ur klak-a-þil, hlær við hríð-ar-byll ham-ra - gil. Mar-ar -

10 bár-a blá brotn-ar þung og há unn-ar stein-um á, yggld og grett á brá. Yf - ir

14 afl - a - tjón - i æðr-ast skip-stjór-inn. Harm-ar hlut-inn sinn há-set - inn.

Nú er frost á Fróni,
frýs í æðum blóð.
Kveður kuldaljóð
Kári' í jötunmóð.
Yfir laxalóni
liggur klakapil.
Hlær við hríðarbyll
hamragil.
Mararbára blá
brotnar þung og há
unnar steinum á,
yggld og grett á brá.
Yfir aflatjóni
æðrast skipstjórinn.
Harmar hlutinn sinn
hásetinn.

Horfir á heyjaforðann
hryggur búandinn:
„Minnkar stabbinn minn,
magnast harðindin.
Nú er hann enn á norðan,
næðir kuldaél
yfir móa' og mel,
myrkt sem hel.“
Bóndans býli á
björtum þeytir snjá.
Hjúin döpur hjá
honum sitja þá.
Hvítleit hringaskorðan
huggar manninn trautt,
brátt er búrið autt,
búið snautt.

Þögull Þorri heyrir
þetta harmakvein
en gefur grið ei nein,
glíkur hörðum stein,
engri skepnu eirir,
alla fjær og nær
kuldaklónum slær
og kalt við hlær:
„Bóndi minn, þitt bú
betur stunda þú.
Hugarhrelling sú,
er hart þér þjakar nú,
þá mun hverfa' en fleiri
höpp þér falla' í skaut.
Senn er sigruð þraut,
ég svíf á braut.“

Öxar við ána

Helgi Helgason / Steingrímur Thorsteinsson

1 Öx - ar við án - a á r - dags í ljóm - a upp rís - i þjóð - líð og skip - ist í sveit.

5 Skjót - um upp fán - a, skært lúðr - ar hljóm - a, skund - um á Þing - völl og treyst - um vor heit.

9 Fram, fram, aldr - ei að víkj - a. Fram, fram, bæði menn og fljóð.

13 Tengj - umst tryggð - a - bönd - um. Tök - um sam - an hönd - um. Stríð - um, vinn - um vorr - i þjóð.

Öxar við ána
 árdags í ljóma
 upp rísi þjóðlíf og skipist í sveit.
 Skjótum upp fána,
 skært lúðrar hljóma,
 skundum á Þingvöll og treystum vor heit.
 Fram, fram, aldrei að víkja.
 Fram, fram, bæði menn og fljóð.
 Tengjumst tryggðaböndum.
 Tökum saman höndum.
 Stríðum, vinnum vorri þjóð.

Syngjandi skóli

Námsefnið *Syngjandi skóli* hefur að geyma 44 lög og kvæði. Um er að ræða sígild lög allt frá Aravísunum til Öxar við ána. Í bókinni eru löginnótnasett og kvæðin prentuð.

Hlustunarefni er fáanlegt á vef Menntamálastofnunar. Þar eru löginnótnasett og kvæðin prentuð. Hlustunarefni er fáanlegt á vef Menntamálastofnunar. Þar eru löginnótnasett og kvæðin prentuð. Hana má nota sem undirleik við söng nemenda.

Námsefnið nýtist öllum kennurum.

MENNTAMÁLASTOFNUN

05989

